

3. Ar trešo pamatu (pakārtoti) tiek apgalvots, ka ir notikusi rīcības brīvības neizmantošana un pieļauts nesamērīgums
- Atbildētāja lēmumu par piešķirtās finanšu palīdzības atgūšanu esot pieņemusi, balstoties uz maldīgu pieņēmumu, ka tai ir piemērojama saistoša Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) rekomendācija par atgūšanu. Tas esot uzskatams par atbildētājas rīcības brīvības neizmantošanu, kā rezultātā atgūšana ir prettiesiska.
 - Turklāt visas daļas EUR 643 627,27 apmērā atgūšana esot pretrunā samērīguma principam atbilstoši LESD 5. panta 4. punktam. Tas pārsniedzot budžeta aizsardzībai nepieciešamā robežas un īpaši ņemot vērā palīdzības projekta veiksmīgo īstenošanu tas neesot samērīgs ar izrietošo slogu prasītājam.

Prasība, kas celta 2017. gada 31. maijā – Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO – Seven (“sevenoak”)

(Lieta T-339/17)

(2017/C 239/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Ķīna) (pārstāvis – M. de Arpe Tejero, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Seven SpA (Leini, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “SEVENOAK” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 521 125

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 23. marta lēmums lietā R 1326/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes “SEVENOAK” reģistrācijas pieteikumu Nr. 13 521 125 attiecībā uz visām pieteikumā norādītajām precēm;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 30. maijā – Japan Airlines/Komisija

(Lieta T-340/17)

(2017/C 239/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Japan Airlines Co. Ltd (Tokija, Japāna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti, un R. Burton, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2017. gada 17. marta Lēmumu C(2017) 1742, *final*, par LESD 101. panta, EEZ līguma 53. panta un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīguma par gaisa transportu 8. panta piemērošanu (Lieta COMP/39258 – Kravu aviopārvadājumi), vai ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt, vai, pakārtoti, būtiski samazināt naudas soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi *ne bis in idem* principu un LESD 266. pantu, secinādama, ka prasītājs ir atbildīgs par tādiem pārkāpuma aspektiem, par kuriem Komisija bija atbrīvojusi prasītāju no atbildības ar 2010. gada Lēmumu, un katrā ziņā tā ir pārkāpusi piemērojamo ierobežojuma termiņu, noteikdama prasītājam naudas sodu saistībā ar šiem aspektiem un tā nav pierādījusi, ka pastāv leģitīmas intereses, lai izdarītu formālus secinājumus par pārkāpumu saistībā ar šiem aspektiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi nediskriminācijas principu, atkārtoti pieņemot apstrīdēto lēmumu, jo prasītājs atrodas nelabvēlīgākā situācijā, nekā citi 2010. gada Lēmuma adresāti, pret kuriem šis lēmums ir kļuvis galīgs un saistošs.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu un savas kompetences apmēru, kā arī prasītāja tiesības uz aizstāvību, secinot, ka prasītājs ir atbildīgs pārkāpumu maršrutos EEZ iekšienē un maršrutos ES-Šveice par laikposmu, kurā Komisijai nebija pilnvaru piemērot LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu saistībā ar avioliņinjām, kuras veic lidojumus vienīgi EEZ-trešo valstu maršrutos un līdz ar to prasītāja rīcība EEZ-trešo valstu maršrutos bija likumīga.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, secinādama, ka prasītājs ir piedalījies vienotā un turpinātā pārkāpumā, kurā ietilpa maršruti, kuros prasītājs neveica lidojumus, un attiecībā uz kuriem prasītājam katrā ziņā nebija tiesību tos veikt.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, īstnodama jurisdikciju par ienākošajiem kravas aviopārvadājumiem EEZ-trešo valstu maršrutos, jo šādi pakalpojumi tiek pārdoti pircējiem, kas atrodas ārpus EEZ.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību un nediskriminācijas un samērīguma principus, atšķirīgiem pārvadātājiem piemērodama atšķirīgus pierādījumu standartus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai⁽¹⁾ un samērīguma principu, iekļaujot atbilstošo pārdošanas ienākumu vērtību, ko izmanto par pamatu naudas soda aprēķināšanai, ienākumos, kuri tiek gūti no tādiem kravas aviopārvadājumu pakalpojumu cenu elementiem, kas nav saistīti ar pārkāpumu, kas ir izklāstīts apstrīdētajā lēmumā.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai un tiesiskās palāvēības principu, iekļaujot atbilstošo pārdošanas ienākumu vērtību, ko izmanto par pamatu naudas soda aprēķināšanai, ienākumos, kuri tiek gūti no kravas aviopārvadājumu pakalpojumiem ienākošajos maršrutos starp EEZ valstīm un trešajām valstīm.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, līdz 15 % ierobežodama prasītājam piešķirto naudas soda samazinājumu, uz ko tam ir tiesības saskaņā ar tiesību normām.

10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi nediskriminācijas un samērīguma principus, kā arī prasītāja tiesības uz aizstāvību, nepiešķirot prasītajam naudas soda samazinājumu 10 % apmērā par ierobežoto dalību pārkāpumā, lai gan apstrīdētajā lēmumā un 2010. gada Lēmumā šāds samazinājums tika piešķirts citiem adresātiem, kuri atrodas objektīvi salīdzināmā situācijā ar prasītāju.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējai tiesai ir jāizmanto tās neierobežotā jurisdikcija un būtiski jāsamazina naudas sods.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 31. maijā – *British Airways*/Komisija

(Lieta T-341/17)

(2017/C 239/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *British Airways plc* (*Harmondsworth*, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – *J. Turner*, QC, *R. O'Donoghue*, Barrister, un *A. Lyle Smythe*, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2017. gada 17. marta Lēmumu C(2017) 1742 *final* par LESD 101. panta, EEZ līguma 53. panta un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolīguma par gaisa transportu 8. panta piemērošanu (lieta AT.39258 – Kravu aviopārvadājumi);
- turklāt vai pakārtoti – Vispārējai tiesai, īstenojot neierobežoto kompetenci, atcelt vai samazināt prasītājam ar apstrīdēto lēmumu uzlikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot kļūdījies tiesību piemērošanā, un/vai pārkāpusi būtisku procesuālo prasību, pieņemot lēmumu par pārkāpumu, kas esot balstīts uz diviem atšķirīgiem atbilstošo faktisko un juridisko apstākļu vērtējumiem, un līdz ar to esot neskaidrs, pretrunā tiesiskās drošības principam un tāds, kas varētu radīt sajaukšanas iespēju ES tiesību sistēmas ietvaros.
2. Saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot rīkojusies, pārkāpjot savu LESD 266. pantā ietverto pienākumu, kad īstenojusi pasākumu, lai novērstu Vispārējās tiesas spriedumā lietā T-48/11 konstatētās būtiskās kļūdas, un atkārtoti pieņēmusi lēmumu attiecībā uz prasītāju, tādejādi palielinot pieļauto kļūdu skaitu, nevis tās labojot.
3. Saistībā ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot kļūdījies tiesību piemērošanā, un/vai pārkāpusi būtisku procesuālo prasību, nenorādot pietiekamu pamatojumu attiecībā uz naudas soda uzlikšanu prasītājam. Prasītāja uzskata, ka naudas soda uzlikšana esot bijusi balstīta uz pārkāpumu konstatējumiem, kuri neietilpst attiecīgajā pasākumā, un kuri atšķiras no attiecīgajā pasākumā iekļautajiem. Prasītāja papildus vai pakārtoti norāda, ka Komisija šajā jautājumā esot rīkojusies, pārsniedzot savu kompetenci.
4. Saistībā ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas kompetencē neesot bijis piemērot LESD 101. pantu/EEZ līguma 53. pantu attiecībā uz iespējamiem konkurences ierobežojumiem saistībā ar kravas aviopārvadājumu pakalpojumiem ES/EEZ iekšējos maršrutos. Prasītāja papildus norāda, ka šādi ierobežojumi esot ārpus LESD 101. panta un/vai EEZ 53. panta teritoriālā tvēruma.